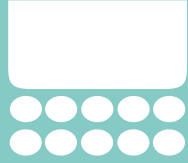

RIKSTEATERN

riksteatern.se/natten

LÄRARHANDLEDNING

NATTEN
DEN
28 FEBRUARI

SVERIGES STATSMINISTER OLOF PALME DÖD!

OM LÄRARHANDLEDNINGEN

Denna handledning ger olika ingångar in i ett samtal om den unga publikens upplevelser av föreställningen *Natten den 28 februari*. Här finns texter om föreställningens innehåll, regissörens tankar om sin ingång i pjäsen och en 80-talsguide för den som inte var född då.

Natten den 28 februari – 28 år senare är en radiodokumentär av Mia Blomgren. Läs mer om dokumentären i handledningen och lyssna gärna på programmet tillsammans med era elever efter föreställningen.

Välj de delar ur handledningen som intresserar dig och som kan vara relevanta för din klass!

Kloka tankar om hur teaterupplevelser kan bearbetas i skolan finns i skriften *Att öppna nya världar* av Karin Helander, professor i Teatervetenskap och föreståndare för Centrum för barnkulturforskning vid Stockholms universitet. Skriften i sin helhet kan beställas på Riksteaterns hemsida; skolscenen.riksteatern.se/attoppnanyavardar

Samtalet efter en föreställning är, precis som den kvalitativa texten och dansen, en resa ut i okänd mark där frågorna är viktigare än svaren. I samtal öppnas möjligheter att möta tankar, känslor och sammanhang som vidgar våra referensramar och ger oss nya erfarenheter. Att samtala och diskutera är ett sätt att formulera och pröva antaganden, reflektera över erfarenheter och kritiskt granska olika påståenden och förhållanden.

riksteatern.se/natten

VÄLKOMNA!

Katrin Ylander, Projektledare kommunikation, Riksteatern
© Riksteatern 2014

BEHOVET ATT TALA OM DET FÖRFLUTNA

Vi har alla ett behov av att tala om det förflutna, och när vi tänker tillbaka är det ofta de fina minnena som dyker upp: När jag var barn sken solen hela sommarlovet. Varje jul var det snö, och hela familjen satt samlad runt brasan. Minnet är selektivt och det är vår naturliga instinkt att välja det positiva, även om vi som personer är formade av både goda och dåliga erfarenheter.

Alla minnen ser framåt. De handlar egentligen om framtiden. Våra val i livet är baserade på våra erfarenheter och minnen. Utan minnet skulle vi inte ha behov av att omfamna en annan människa, utan minnet skulle alla våra handlingar förlora sitt värde. Ytterst kan man säga att jordens undergång är minnets kollaps.

Natten den 28 februari 1986 var jag femton och skulle gå på nattbio i Östersund. Bion ställdes in, och jag och hundratala andra människor vandrade planlöst omkring i centrum i chock över vad som hänt i Stockholm. Dagen därpå blev vi kontrollerade av beväpnad polis på väg över fjället till Norge. Det var första gången jag såg beväpnad polis. Jag kan fortfarande komma ihåg den kalla, otäcka känslan inför synen. Det var som om den trygga, varma bilden av världen jag haft sedan jag var barn, hade vänts upp och ned.

En nation som slutar att berätta historier om sig själv är en nation som är på väg att upphöra, eller som inte existerar längre. Varje folk och dess ledare har ett stort ansvar för de berättelser de delar med varandra. Det är lätt hänt att den vackra historien om ett lands historia och dess storhetstid blir grogrund för nationalism och främlingsfientlighet, eller att historien om en ekonomisk kris förstör ett lands självkänsla. I Sverige har man många gånger berättat för mig att samhället förändrades efter mordet på Olof Palme. Jag tror att det är ett påstående och en känsla, mer än en sanning. Men det är

helt klart en tidsmarkör, och ett minne som sätter samhällsutvecklingen efter 1986 i ett annat sammanhang än om det inte skett.

Vår berättelse om natten den 28 februari handlar om hur de stora händelserna påverkade en människas liv våren 1986. Det är en historia om att vara ung, uppleva kriser och hur man ska leva med dem.

Välkommen till *Natten den 28 februari!*

Kjell Moberg, regissör

RESUMÉ

Natten den 28 februari

– en sammanfattning av handlingen i pjäsen

Sara har precis varit på sin pappa Björns begravning i Karlstad, staden där hon växte upp men sedan har lämnat bakom sig. I pappans hem, huset där Sara bodde som tonåring, träffar hon Eila – familjens granne och Björns bästa vän. De börjar gå igenom en låda med prylar från förr som Björn ville att Sara skulle ha. Där ligger bland annat Saras undergångsband, kassetter hon spelade in våren 1986 när hon trodde att världen skulle gå under.

Hon börjar lyssna på det första bandet, och handlingen hoppar tillbaka till 1986 då hon är 16 år. Björn, Sara och hennes 15-åriga lillasyster Helena håller på att flytta in i sitt nya hem, som de skaffat efter att systrarnas mamma lämnat Björn och åkt tillbaka till Grekland där hon kommer ifrån. Flytthjäp får de av Eila, samt av Saras kompis Ernesto. Hon och Ernesto drar iväg på sin första konsert med deras nystartade punkband The Disgust. Björn, som jobbar som polis, håller tal på vers och försöker övertyga de andra om att det nya livet utan mamman kommer bli bra. Han har ordnat räkcocktails men glömt att Sara är vegetarian och inte äter skaldjur. Hon och Ernesto drar iväg på sin första konsert med bandet, efter att Björn valhant förmanat dem att ta hand om varandra och även varnat för aids.

På vägen till konserten blickar Sara och Ernesto ut över staden, Sara skriker ut sitt förakt mot medelklassen och det gråa Sosse-Sverige medan Ernesto har svårare att släppa loss. Han berättar att han tagit ut Ebba Gröns *Die Mauer* på gitarr, de sjunger den tillsammans. Sedan skyndar de till konsertlokalen. I logen frågar Sara plötsligt om de ska ha sex.

Hemma i huset sitter Eila, Björn och Helena och lägger pussel. De vuxna dricker vin. Eila slår på radion, hon och Helena

börjar dansa och får till slut även med sig den motvillige Björn. Festmusiken övergår till en ballad, Eila och Björn dansar tryckare och Helena hamnar utanför. Hon berättar att hon egentligen skulle ha använt kvällen till att träna på sin audition för den internationella dansgruppen Up with people, men att det blev inställt, och att hon inte alls förstår sig på Saras punk. Sen stänger hon av radion och skriker att hon går och lägger sig. Björn och Eila avbryter hastigt dansen och Eila går hem.

Sara och Ernesto klär på sig i logen efter att ha legat med varandra, går ut på scen och drar igång sin spelning. En bit in på första låten avbryts dock konserten när en uppriven Björn kommer instörtande i polisuniform och slår av strömmen. Han har kommit för att hämta Sara eftersom han just fått höra att Olof Palme har mördats.

Björn och systrarna sitter uppe hela natten, till slut kommer det en nyhetssändning som berättar om mordet. Dagen efter kallas Björn ner till polisstationen för ett extrainsatt möte och lämnar sina döttrar själva. Helena undrar argt om Sara är nöjd nu när Palme skjutits eftersom Sara alltid klagat på socialdemokratin. Sara berättar att hon och Ernesto haft sex, Helena blir oerhört uppspelt men sen upprörd när hon förstår att de inte använt kondom. I ytterligare en nyhetssändning görs analysen att mordet på Palme kommer att förändra det svenska samhället och göra det mindre öppet.

Eila försöker locka med sig Björn ut på en promenad i naturen, men han är frånvarande och har planerat in en resa till Stockholm med kort varsel utan att berätta för döttrarna. Eila erbjuder sig att ta hand om dem medan han är borta, han tackar och försvinner iväg. Eila längtar hem till Finland där hon kommer ifrån, hon tycker den svenska tryggheten och artigheten plötsligt känns förljugen, och att hela Sverige verkar vara traumatiserat nu veckorna efter mordet.

Saras andra undergångsband spelas upp, hon berättar om sin chock över mordet och oron över att eventuellt vara gravid. Hon är förbannad på sin mamma och pappa för att ingen av dem finns där för henne.

Björn återvänder från sin resa och håller en förvirrad föreläsning för de andra karaktärerna. Han har besökt mordplatsen i Stockholm och träffat ett vittne som påstår sig ha sett mördaren. Björn tror nu han kan lösa fallet, trots att han egentligen inte jobbar med det. Hans berättelse blir alltmer manisk och osammanhängande tills alla går utom Helena, som är ledsen och orolig över hur han betar sig. När Björn till slut inser att han betett sig märkligt försöker han släta över sitt beteende genom att erbjuda sig att titta på dansen hon förberett för sin audition. Men under hennes motvilliga uppvisning kan han ändå inte låta bli att försjunka i sina anteckningar om mordet, och när Helena upptäcker det går hon ilsket därifrån. Sara berättar att vittnet snabbt visar sig vara en återvändsgränd, men att pappans besatthet bara blir värre.

Helena kommer till Saras rum och systrarna kramar om varandra. Eila tittar förbi och ger dem smörgåsar. Systrarna ringer och pratar med sin mamma i Grekland, undrar vad hon gör och berättar att de saknar henne. Ernesto dyker upp. Innan hon går för att lämna Sara och Ernesto ifred frågar Helena om hon får vara med i The Disgust, eftersom hennes audition med Up with people blivit inställd, men hon får nej.

Ernesto vill hålla handen med Sara men hon vill inte, och påminner om att de inte är ihop bara för att de haft sex. Han undrar vad som är fel, är hon ledsen över att Björn blivit så konstig? Ernesto berättar om sin pappa från Chile som är jätteledsen över Palmes död, men Sara har inte lust att prata och säger att Ernesto väl kan gå och ta hand om sin deppiga pappa istället för att störa henne. Under hela samtalet tittar

hon bort och spottar hela tiden på golvet. Till slut tröttnar Ernesto och går.

Ytterligare en tid senare spelar Sara in sitt tredje och sista undergångsband. Det handlar om olyckan som precis ägt rum i kärnkraftverket Tjernobyli, vilket nu sprider radioaktiv strålning över Europa. De andra karaktärerna kommer in och försöker säkra hemmet mot strålning, Eila har skyddsdräkt och är förtvivlad över att radioaktiviteten kommer att förgifta den natur hon älskar att vara ute i.

Mitt i kaoset får Sara ett utbrott och skriker att hon är gravid. Björn vet inte hur han ska hantera situationen och börjar pladdra om sin utredning igen. Detta får Sara att tappa fattningen helt. Hon skäller ut de andra efter noter, och börjar därefter föreställa sig hur grått och trist och vardagligt hennes liv kommer att bli nu när hon ska bli tonårsmamma.

Handlingen återvänder till nutid, Sara förklarar att hon inte var gravid trots allt men att hennes familj aldrig återhämtade sig från det som hänt. Hon och Eila säger hej då till varandra och Sara blir ensam kvar. Hon slår på bandspelaren för att spela den sista kassetten som Eila hittade, men när den verkar vara tom rycker hon på axlarna och försvinner ut. Kort därefter hörs Björns röst på bandet, han har spelat in en hälsning där han säger att han ångrar hur mycket han grävde ner sig i sin utredning och att han älskar henne.

Gustav Tegby, föreställningsdramaturg

80-TALSGUIDE

OLOF PALME var partiledare för Socialdemokraterna, och Sveriges statsminister 1969–1975 samt 1982–1986. Han var en politiker som människor antingen älskade eller hatade, bland annat eftersom han starkt tog ställning utrikespolitiskt – till exempel mot USA:s inblandning i Vietnamkriget. Under en kvällspromenad på Sveavägen i Stockholm den 28 februari 1986 blev han ihjälskjuten. Mordet är fortfarande ouppklarat.

KÄRNKRAFTVERKET TJERNOBYL i staden Pripjat, Ukraina, råkade den 26 april 1986 ut för en allvarlig reaktorolycka. Ett moln med radioaktiva partiklar spreds över stora delar av Europa, bland annat Sverige. Radioaktiviteten togs upp av svamp och lavar i skogen, och det larmades om hur farligt det var att äta svamp och renkött. Pripjat är fortfarande övergivet, och sköldkörtelcancer har efter olyckan blivit vanligare i Ukraina.

PUNK föddes på 1970-talet ur ett hat mot det kommersiella. Musiken är enkel, alla kan spela, det är bara att plocka upp en gitarr eller mikrofon. Klädmotet är ett antimode, med återanvända och trasiga plagg. Politiskt står punken nära anarkismen (se A:et ovan): en frihetsrörelse känd för husockupationer, hemgjorda tidningar och skivor. Några svenska punkband: KSMB, Ebba Grön, Asta Kask, Problem, Grisen Skriker.

RYMDFÄRJAN CHALLENGER sköts iväg den 28 januari 1986. Starten gick först enligt planerna, men efter bara en dryg minut förstördes Challenger av en explosionsartad brand. Alla sju i besättningen omkom. Bland dem fanns Christa McAuliffe som skulle ha blivit den första läraren i rymden. Hennes elever fick se katastrofen i realtid tillsammans med miljoner tv-tittare.

UP WITH PEOPLE grundades på 1960-talet då hippierörelsen retade gallfeber på de konservativa och storföretagen i USA. De startade en egen ungdomsrörelse som finansierades av bland andra Coca-Cola och oljeindustrin. Utbildningsprogrammet (ibland kallat för en sekt) Up With People är mest känt för sina världsturnéer där hundratals, ständigt leende, ungdomar står på scen.

LUFFARE betyder korv med bröd och mos – utan korven. Ett alternativ för den hungriga med budgetproblem. Eller för den som blev vego på den tid då få hade hört talas om sojakorv.

ATT TOLKA I GRUPP

Känslor, åsikter och tolkningar

Efter ett teaterbesök kan publikens känslor, åsikter och tolkningar skilja sig åt. Känslor är flyktiga och djupt personliga, de kan vara svåra att sätta ord på och bör kanske just därför få vara ifred. Åsikter är svåra att diskutera av en annan orsak: de blir ofta bara starkare om de möter motstånd. I ett samtal som börjar med åsikter, uppstår ofta olika läger, där det är viktigare att övertyga sina motståndare än att lyssna på dem.

De mest givande samtalen uppstår därför när en grupp gör tolkningar tillsammans. Tolkningar är aldrig "rätt" eller "fel", men kan prövas emot varandra och byggas vidare på vad någon annan har tänkt.

Tre principer

Det finns några knep för att komma djupare i sina tolkningar och samtidigt ta del av andras. Börja med att komma överens om följande principer:

- **Undvik värderingar så länge som möjligt i samtalet.**
Att tolka är inte detsamma som att tycka. Våra åsikter kommer att framgå ändå och kan absolut få ventileras senare i samtalet. Men börja så sakligt som möjligt.
- **Tala om allting i föreställningen som om de är medvetna, konstnärliga val.**
Det vi ser är det vi upplever, varken mer eller mindre.

Utgå från dig själv och din egen tolkning.

Gissa inte vad någon annan skulle ha tänkt eller vad de som skapat föreställningen egentligen menar. Använd dina egna erfarenheter och referenser och utgå från att de andra i gruppen utgår från sig själva, de också.

Tecken

En teaterföreställning består alltid av ett stort antal "tecken". Med det menas alla de olika delar eller medel som föreställ-

ningen är berättade med. Försök att gemensamt komma på så många olika sådana tecken som möjligt i just denna föreställning: text, kroppar, rörelse och röst, musik, ljud, ljus, mask, kostym, scenografi, rekvisita... osv.

Beskriv, tolka, reflektera

Låt samtalet ha olika faser som var och en får ta sin tid. Dela upp det så att ni börjar med att beskriva så mycket som möjligt i föreställningen. Gör sedan era tolkningar av det beskrivna. Avsluta med reflektioner, associationer, tankar och – om ni vill – åsikter.

1) BESKRIV så sakligt som möjligt. Allt det som ni gemensamt beskrev som de olika samverkande delarna kan beskrivas. Ni kan t ex först beskriva rummet så utförligt som möjligt och därefter karaktärerna. Beskriv det i antal, likheter och skillnader, färger, former och riktningar.

Exempel på hur rummet kan beskrivas: Hur var scenografin konstruerad? Vilka möbler fanns? Vilka saker användes? Hur många av varje sort? Vilka former och färger? Fanns det några likheter och skillnader att tala om – i mönster, färger eller antal? Vilka olika rum fanns på scenen och hur förändrades dessa? Hur användes ljuset? Höjderna? Riktningar?

Exempel på hur karaktärerna kan beskrivas: Hur många skådespelare var med i föreställningen – och hur många personer handlade föreställningen om? Hur såg de olika karaktärerna ut? Hur många män och hur många kvinnor? Hur gamla var de? Vad hade de för likheter och skillnader – i klädstil, personlighetsdrag, drömmar och önskningar?

- Försök också beskriva hur **tiden** och olika **tidshopp** gestaltades.

Ju mer som nämnts i de gemensamma beskrivningarna, desto mer finns att göra konstnärliga tolkningar av.

2) TOLKA Först när ni har skapat en gemensam bank av beskrivningar är det läge att tolka. Använd frågor som *varför* och *hur kan vi tolka* och *vad betyder* kopplat till det beskrivna.

Exempel på tolkningar av rummet: Varför var rummet konstruerat just så? Hur kan vi tolka de olika uttrycken och tecknen? Vad avslöjade möblerna och sakerna om tid och plats? Hur användes de olika platserna i scenrummet? Vad fick det för betydelse?

Exempel på tolkningar av karaktärerna: Vad säger kläder och frisyren om de olika personerna? Vad får färger, former och mönster för betydelse? Hur förhöll sig karaktärerna till varandra? Till publiken? Hur kan vi tolka det?

3) REFLEKTERA över sådant som inte beskrivs eller förklaras i föreställningen. Uppmuntra till flera alternativa tolkningar. Fundera också över föreställningen i relation till världen utanför teatern.

Exempel på reflektioner inom fiktionen: Varför blev pappan så uppslukad av Palme-utredningen? Varför var grannen så mån om familjen? Hur blev Saras liv som vuxen? Hur gick det för systemen Helena? Vad hände med systrarnas relation till sin mamma?

Exempel på reflektioner utanför fiktionen: Fick föreställningen dig att tänka eller känna något särskilt? Påminner berättelsen dig om några andra händelser – verkliga eller fiktiva? Om du hade kunnat göra om valda delar i föreställningen, vad skulle det vara? Och varför?

Anna Berg, dramaturg

ATT PRATA VIDARE OM

Några senare världshändelser som har fått stor betydelse är World Trade Centre den 11 september 2001, tsunamin i december 2005 och Utøya den 22 juli 2011. Även många som inte själva drabbades har påverkats och minns efteråt precis vad de gjorde i den stund då de fick veta vad som hade hänt.

Vilka andra stora händelser eller trauman delar vi med varandra – i Sverige, i världen eller i just den här delen av landet? Hur har det påverkat människor och samhälle runt omkring?

Titta på olika nyhetsinslag och tolka dem enligt samma modell som ovan. Försök gärna hitta olika inslag eller reportage om samma händelse.

Vad är likheterna och vad är skillnaderna på hur nyheten rapporteras? Skiljer det sig om inslaget är lokalt, nationellt eller internationellt? Hur är reportrarnas röstlägen? Hur är inslagen filmade?

I föreställningen får vi höra delar av Saras undergångsband som hon spelade in på kassetband 1986.

Om du skulle spela in ett undergångsband, vad skulle det innehålla? Vem skulle det vända sig till? Vilken teknik skulle du använda?

Anna Berg, dramaturg

NATTEN DEN 28 FEBRUARI – 28 ÅR SENARE

En radiodokumentär av Mia Blomgren

”Kommer du ihåg det här?” frågar Mia Blomgren och håller upp tidningsrubrikerna från dagen efter mordet på Olof Palme.

”Ja som det var igår!” säger de flesta hon möter. I dokumentären återvänder Mia till huset hon bodde i då för att fråga de som nu bor där nu om de kommer ihåg?

”Palme var en man som vi alla ställt våra förhoppningar till”, säger den gamla damen som bor högst upp i huset medan mc-mannen våningen under minns att han utropade att det var skönt ”att de fått den grisen”. Arkeologen Lina var bara två år och har själv inga minnen av det hela men tycker att 28 år en kort tid i historien. Den unge rumänen har aldrig hört talas om Olof Palme och undrar – Vem är det?

Mia Blomgren om dokumentären

”Jag minns det som det var igår. När jag vaknar upp i lägenheten i höghuset på Sommarvädersgatan i Göteborgsförorten Biskopsgården. Jag minns hur jag går ut i vardagsrummet och sätter på teven. Minns hur jag sätter mig på soffbordet och försöker ta in det som sipprar ut från högtalarna på tjock-teven om att Sveriges statsminister Olof Palme har blivit mördad. Jag hör någon säga Sveavägen i Stockholm. En man darrar på rösten och säger natten den 28 februari. Jag minns att jag tar spårvagnen in till avenyn. Jag går mot hamnen och människor jag möter har öppna och bleka ansikten. Någon nickar. Höjer en hand. Går vidare. Utanför kiosken på Järntorget ser jag stora svarta tidningsrubriker. På älven nedanför Folkets hus guppar röda rosor iväg på vattnet. Redan då vet jag att aldrig kommer att glömma vad jag gjorde natten den 28 februari då jag ännu var ovetande om mordet. Jag vet också att morgonen efter är för evigt etsad i mitt minne.

28 år senare tar går jag in genom porten i huset jag vaknade upp i morgonen efter mordet. Jag går uppför trappan och ringer på en dörr. En ung kvinna öppnar. Jag visar henne rubrikerna från dagen efter Palmemordet. Hon var bara två år och har inga minnen av händelserna. Jag berättar att jag bodde i huset då och hon frågar om jag vill komma in? Detta är början på min dokumentär.”

Natten den 28 februari – 28 år senare är ett samarbete mellan Riksteatern, NIE och P1 Dokumentär. Den hade premiär den 28 september kl. 15.03 i P1. Programmet finns därefter på sverigesradio.se och i appen Sveriges Radio Play.

RIKSTEATERN PRESENTERAR STOLT DETTA SAMARBETE MED NIE:

Kjell Moberg och kompaniet NIE

NIE – New International Encounter - är en teater på ständig världsturné. Med sina iscensättningar av viktiga ögonblick i nutidshistorien, filtrerade genom vanliga människors öden, skapar de scenkonst som berör.

NIE har sin bas i Norge och England, och en ensemble från hela Europa. Kompaniet har gjort sig känt med produktioner kring så vitt skilda ämnen som Berlinmuren, Andrée-expeditionen och flyktmuggling. Flerspråkighet och livemusik är stående inslag, och humorn är ständigt närvarande.

- Tragedin är död, nu finns bara komedi. Det är genom humor vi kan berätta om det tragiska, säger regissören och konstnärlige ledaren Kjell Moberg.

Sedan starten 2001 har NIE skapat många föreställningar och vunnit en mängd priser runtom i världen. Kompaniet samarbetar med teatrar och dramatiker från olika länder. 2013 gjorde NIE ett bejublat framträdande på Teaterdagarna i Hallunda med *Berlin 1961*, om 14-åriga Hanah Schmitt och hennes familj som återvänder hem från en badsemester till en stad som plötsligt är delad av en hög mur.

nie-theatre.com

VAR BEFANN DU DIG NATTEN DEN 28 FEBRUARI?

PRODUKTION

Manus **NINNA TERSMAN OCH ENSEMBLEN**

Regi **KJELL MOBERG**

Scenografi **SÖREN BRUNES**

Kostymdesign **JENNY LINHART**

Maskdesign **ANNA OLOFSON**

Musikalisk ledare **HELDER DEPLOIGE**

Konstnärligt öga **ALEX BYRNE**

Dramaturg **GUSTAV TEGBY**

Regiassistent **LENA MOSSEGÅRD**

Producent **JENNY ENGSTRÖM**

Projektledare kommunikation **KATRIN YLANDER**

Teknisk projektledare **DANIEL OHLSON/PER LARSSON**

PR-ansvarig **GILDA ROMERO**

Föreställningsfoto **URBAN JÖRÉN**

Affischfoto **KARL ANDERSON**

Uppdragsledare Barn&Unga **BENGT ANDERSSON**

Förlag **DRAKEN TEATERFÖRLAG**

Samarbete produktion

RIKSTEATERN, NIE & SCENEKUNST ØSTFOLD

Samarbete dokumentär

RIKSTEATERN, NIE & P1 DOKUMENTÄR

I ROLLERNA

Sara **FRIDA BECKMAN**

Helena **KIM THEODORIDOU BERGQUIST**

Ernesto **MARTIN LAGOS**

Björn **MÅRTEN ANDERSSON**

Eila **SIRI HAMARI**

Scenmästare/Teknisk Samordnare

KARIN GUNNARSSON

Kostym- & Rekvisitatekniker/Turnéledare

MARI PETTERSSON

Ljus- & Ljudtekniker

HOLGER TISTAD

Dekoren är tillverkad i riksteaterns ateljéer

Tack till scenekunst østfold

Biljetter, turnéplan och information:

riksteatern.se/natten

**RIKSTEATERN – Scenkonst som sätter tankar och känslor i rörelse,
för alla överallt. Över 40.000 medlemmar skapar möjligheternas scen
och öppnar mötesplatser i hela Sverige.**

Riksteatern / 145 83 Norsborg
Tel: 08-531 991 00 / Fax: 08-531 830 12
info@riksteatern.se / riksteatern.se

RIKSTEATERN

